

hidtilvarende Lovgivning, altsaa for begge Aar (Sa H). At tilføje, saaledes som det blev foreslaaet af den ærede 4de Landstingsmand for Kjøbenhavn (Blechingsberg), Ordet „tjensdygtig“ i Slutningen af Paragraphen, kan der jo aldeles Intet være til Hinder for; men nogen betydelig praktisk Virkning vil jeg ikke sige, at det vil have; thi der mangler en Autoritet, som skulde afgjøre Spørgsmaalet, hvis Strid opstaaer imellem Militairstaten og de vedkommende Udredere; i dette Tilfælde have de kun det Hjælpemiddel, som Slutningen af Paragraphen nævner, og som de vilde have alligevel; hvis de nemlig ikke ere fornøiede med Hesten, kunne de beholde deres Penge og renoncere paa at faae Hesten. Det har været forudsat, at man maatte have den Tillid til Militairstaten, at den ikke vil tilbagelevere andre end tjensdygtige Heste; men det kan jo ikke skade at optage det. At lægge nogen Vægt paa, at Pengesforholdene vare flette i Aarene 1814 og 1815, troer jeg ikke egentlig kan føre til Noget under denne Sag. Det maa bemærkes, at i de første Krigsaar vare Pengene ikke saa meget daarlige, og i disse Aar er der dog udbetalt disse 5 Rbd. aarlig, uagtet der ikke blev remonteret i de Aar, saa at jeg troer, at det ikke kan have nogen Indflydelse at gaae tilbage i disse Forhold.

Stampe: Jeg vilde blot tillade mig to Ord. Jeg kan virkelig med min bedste Villie ikke komme til anden Overbeviisning, end at man nu opstiller et andet Begreb om Remonteringspengene end det, som indeholdes i Forordningen af 14de September 1774. Efter denne Forordning udbetaltes Remonteringspengene, enten man remonterede eller ikke. Nu afforter man ikke alene et Aars Remonteringspenge, men fordrer endogsaa, at de Remonteringspenge, der eengang ere betalte, skulle tilbagebetales. Jeg kan ikke komme til anden Overbeviisning, end at det er mindre passende for Staten, og, isald det sidste Punktum i Paragraphen, hvorefter det er overladt til Udrederne, enten de ville have deres Heste tilbage eller ikke, ikke fandtes, vilde jeg saagar ansee Staten uberettiget til at optage en sliq Bestemmelse i Loven. Staten kunde vel sige, at Udrederne skulde betale saa og saa Meget, for

at faae deres Heste; men jeg troer ikke, at Staten var berettiget til at sige, at de skulde betale den Godtgjørelse tilbage, som de eengang paa aldeles lovsig Maade i Dverensstemmelse med Loven havde faaet af Staten. Jeg vil meget gjerne indrømme, hvad der ogsaa er yttret af en meget æret Landstingsmand fra Kjøbenhavn, at der i nærværende Forhold maaskee kan ligge en Opfordring til at tage denne Sag paa en anden Maade og til at danne sig et andet Begreb om Remonteringspengene end det, der hidtil har eksisteret, og det kan jo maaskee ogsaa være Grund for Thinget til at gaae ind paa Lovforslaget, saaledes som det foreligger; men jeg kan med min bedste Villie ikke stemme for det. Jeg kan ikke unblade fremdeles at henvende det Spørgsmaal til den høitærede Dorsfører om, hvor der i § 2 findes Bestemmelser om de Udredere, hvis Heste endnu ere i Live.

Ordføreren: Jeg troer, at det ligger i selve Udkastet, naar man læser: „I Stedet for dem af bemeldte Heste, som ikke kunne skaffes tilstede i tjensdygtig Stand, tildeles vedkommende Udredere o. s. v.“ Altsaa istedetfor de Heste, som Krigsbestyrelsen ikke kan skaffe tilstede, har den kun Ret til at levere andre Heste, der høre til Militairstaten, men, hvor Hesten kan skaffes tilstede, forekommer det mig, at den maa blive leveret. Med Hensyn til hvad den høitagtede Indenrigsminister har sagt angaaende Udvalgets Forslag, at man ikke skulde afforte dem Remonteringspengene, forsaavidt de havde remonteret, for 1850, da maa jeg tilstaae, at jeg ikke kan opfatte det som den høitagtede Indenrigsminister. Jeg synes, at det ligger ganske klart i Tingens Natur, at, har man ikke stillet en Hest i 1849, saa skal man ingen Remonteringspenge have for 1849, og, har man ingen Hest stillet i Aaret 1850, saa skal man heller ingen Remonteringspenge have for Aaret 1850. Jeg har iøvrigt tillige antydet, at det er muligt, at der kan behøves en Omredaction. Men det staaer klart for mig, at man ikke kan fratage Vedkommende Remonteringspenge for 1849, uden ogsaa at fratage dem samme for 1850, naar de ikke i dette Aar have paa dertil gjort Begjering stillet Heste for Staten. Thi jeg kan